

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 3 frt — kr.
Félévre . . . 1 > 50 >
Negyedévre . . . — > 75 >
Egyes szám ára 6 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.

hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(Népies kiadás.)

Szerkesztői iroda

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratok vissza nem adat-
nak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek
föl.

Megjelen vasárnaponként.

Cseberből vederbe.

Pécs, 1897. november 26.

Az egész világ megbotránkozik a bécsi parlamenti anarkia szertelenségei fölött, mindenki elítéli azt a féktelen erőszakot, a mely lehetlenné tesz minden tanácskozást s valóságos vérengző verekedéssel helyettesíti a vitatkozást.

Különös dolog azonban, hogy mindeme megbotránkozás, mindezek a lesújtó ítéletek csupán az obstruáló német pártokat érik, a parlamenti szabadságot bilincsekbe verő erőszakos rendszabályok, a népképviselők jogait egyszerűen konfiskáló elnöki fufang kegyelmet nyernek a dolgokat távolról szemlélők ítélőszéke előtt.

Pedig a verekedésben kitörő parlamenti anarkiát voltaképpen azok a fufangos elnöki fogások idézik fel, a melyeknek célja az ellenzék obstrukcióját minden áron, a parlamenti szabályok lábba tiprásával is, legyűrni s hatástalanná tenni.

A Reichsrath tegnapi ülésében is a parlamentárizmus legelemibb követelményeit arculecsapó ilyen elnöki csiny idézte fel azt a tettelegességgé fajult ellenzéki támadást, a mely az ülés tovább folytatását lehetlenné tette. Falkenheim gróf egy indítványt terjesztett elő, melynek már a megtétele is törvénytörő volt, mert az csak a házszabályok módosítása iránt már előterjesztett javaslat tárgyalásával kapcsolatosan

lett volna előterjeszhető. A nagy zajban természetesen senki sem hallotta, mit tartalmaz Falkenheim indítványa s az elnök a nélkül, hogy azt megvitatás alá bocsájtotta volna, elfogadottnak jelentette ki. Ennek a határozatnak az alapján akarja magának az elnök vindikálni a jogot, hogy bármely képviselőt a parlamenti tanácskozásból kizárhasson.

Hát parlamentáris dolog egy senki által meg nem értett indítványnak vita nélkül való határozattá emelése s ezzel az elnöki mindenhatóságnak abszolút hatalommal való életbeléptetése? Nem természetes dolog-e, hogy a végsőig elkeseredett ellenzék látva, mikép a parlamentárizmus lényegében gyökerező szólásszabadsága törvénytelen módon lesz elkobozva, nem elégszik meg a hatástalannak bizonyult vitatkozás fegyvereivel s erőszak ellen erőszakot alkalmaz s igazi barikád harcban ugratja ki helyéről az elnököt, hogy törvénytelenül kicsalt jogosítványát ellenük ne fordíthassa.

Igy áll elő a parlamenti anarkia, a melyért egyik fél sem hátrithatja a felelősséget a másikra, mert mind a kettő egyformán bűnös annak előidézésében. Olyan határozatoknak a hozatala, milyen a tegnapi volt, époly kevésbé tarthat igényt arra, hogy parlamentárisnak tartassék, mint az az ökölharc, amely ilyen határozatoknak érvényesülését erőszakkal akadályozza meg.

S kérjük, mire való mindez a halatlan erőszakoskodás, a mely a parlamentet nemcsak az utszéli csapszék színvonálára süllyeszti alá, de valóságos csataterré változtatja át? Hisz beszélni utóvégre is minden képviselőnek szabad, azért küldik őket oda választóik; de ettől a jogtól Badeni kormánya meg akarja fosztani az ellenzékét, mert akkor nem lenne képes a kiegyezési provizoriumot a záros határidőre alkotmányos uton (!) szállítani,

Meg kell tehát a parlamentet alkotmányos jogától fosztani, hogy a provizoriumot az alkotmányosság hamis mázával bevonni lehessen s így fentartható legyen az a közösüges állapot, a melyet mindkét közösségre kényszerített fél már egyformán megutált.

Nálunk is csak azok lelkesülnek érte, a kik hasznát látják, a legtöbbben csak kényszerűségből hajolnak meg előtte, az osztrákok meg nyíltan ütnek pártot ellene: miért erőszakolják azt a két államra, a melyeknek állítólag szabad elhatározási joguk van ügyeiket úgy intézni, a mint azt jónak látják?

De a hol az alkotmányosság olyan hazugság, mint nálunk és Ausztriában, ott idővel ennek a hazug szabadságnak üres formái is elfajulnak s felmondják a szolgálatot.

Ausztriában már tényleg a teljes abszolutizmus uralkodik, mert a parlamen-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Irodalom és politika.*)

— Előszó-féle. —

Egy hírlapírói banketten gondolom, Rákosi Jenő fejtegette, hogy Magyarországon a politika és irodalom kölcsönösen termékenyítették meg egymást, hol az egyik a másikat, hol a másik az egyiket és csak azt nem lehet tudni, melyikük volt a nő és melyikük a férfi.

Valóságosan ugy volt, mintha házastársak lennének, hatva egymásra és támogatva egymást. Statusférjak, a közélet kimagasló alakjai állottak össze, hogy egy-egy irodalmi munkát kinyomathassanak; ha maguk nem tehették, fogtak valami szürke, gazdag embert, annak csak egy intés kellett. A nagylátásuak lelkesedtek az irodalom emelésén, a rövidlátásuak pedig engedelmessékedtek az okosoknak. Milyen tiszteletre méltó szamaraink voltak régente!

A politika és irodalom egy ugyanazon kemencében sült azon egy tüznél. Kölcsey csinált politikát és irt verseket. A verseibe politikát kevert, a politikájába poezist. Vörösmarty Mihály együtt vitatkozott Deák Ferencsel, ki délutánonként ott szitta kabanoszait egy kar-

székben a Ráth Mór könyves boltjában, lesve a megjelenő új könyveket.

Tudvalevő róla, hogy minden kis verset elolvasott azzal az indokolással:

— Mégis kíváncsi vagyok, mit mondhat valaki nyolc sorban, a mely alá oda írja a nevét.

Kegyetlen és merész kritikus volt különben s egyszer olyas valamit nem talált szépnek, a mire kárörvendve jegyzé meg Bonis Samu:

— No azt pedig Shakespeare irta, urambátyám.

Deák rámondult nagy flegmával:

— A patkány se szép, Samu fiam, pedig az uristen teremtette.

Gróf Széchenyi István esze, bár nagy államférfiu volt, bizonyos poetai intuícióval volt megpatkolva és sokkal hivebben irta le a forradalmat negyvennyolc előtt, hogy miképen fog jönni, mint a hogy leirta negyvennyolc után után Horváth Mihály, hogy miképen jött. Csodálatosan volt akkor a politikus és író megalkotva, ugyszólván egy anyagból, mint az akkori hatos és huszas, mindenikben volt réz is, ezüst is, csak hogy az egyikben az ezüst a tulnyomó, a másikban a réz.

Báró Kemény Zsigmond délelőtt a miniszterekkel konferált, vacsora előtt vezércikket irt, vacsora után regényt — és mégis okos embernek tartotta mindenki, még a kortesnóta

is: »Habár poros a kabátja — Deák Ferenc a barátja.«

A piros bársony székben ült báró Eötvös József s egy-egy nagy beszédet elmondván, mikor lecsillapodott az éljenzaj, kigyult arca felvette hétköznapi sápadtságát, feje lankadtan lehanyatlott, homlokára sugarak szálltak, me-rengő kék szeme elsiklott messze a képviselők feje fölött. Azaz, hogy nem is volt ott képviselői fej. Egy fúrge tündér nyomban eltakarította előle a honatyákat s lombos, susogó fákat hozott helyettük patakokkal, virágokkal. Néha idegesen nyult a ceruzájához . . . s öreg képviselőknél láttam emlékül eltett költeményembriókat, melyeket a papírjain találtak:

»Tavalyi fám gyümölcsöt hozza már . . .«

Hiszen a miniszter után ma is találni néha ott felejtett fragmentumot, de az most ilyenforma:

Majláth püspök által felfüggesztett professzor ügyében felelni.

* * *

Vagy husz év mult el s az irodalom és politika nincs többé közösségben. Elváltak asztaltól, ágytól. Az ágy az irodalomnak jutott, hánykolódik benne, sem elaludni nem tud, sem ébren lenni; a terített asztal a politikának jutott; erőlködik is rajta, hogy fölfordítsa. De nemcsak elváltak, kezdik egymást lenézni kölcsönösen.

Az író politikusok kivesztek, azaz vannak még írók bent a parlamentben, de azokat

*) Mutatvány a Singer és Wolfner cég kiadásában megjelent Mikszáth-féle 1898-iki Almanachból.

tarizmus formáit is sutba dobták már s kimondták, hogy a kiegyezés meghosszabbítását a parlamentnek elfogadnia kell, még pedig záros határidőre, ha másképp nem, a tanácskozási rend teljes felforgatásával, a szólásszabadság elkobzásával, elnöki erőszakkal és fufanggal.

Az ellenzéknek végletekig menő elszántságát látva, nem hisszük ugyan, hogy mindez sikerülni fog, de feltéve a hihetlent, hogy a provizoriumot is képes lenne Abrahamovitz ur határozattá emelni, mint tegnap a Falkenheim-féle indítványt: vajjon hiszi-e Bánffy báró, hogy ezt a magyar közjogi ellenzék ölbe rakott kézzel elfogadja alkotmányos uton létrejött egyezésnek?

Mi bizonyosak vagyunk benne, hogy az osztrák parlamenti államcsiny sikerülte esetére a parlamenti anarkia a magyar képviselőházba költöznék át, mert a magyar ellenzék nem tűrné el, hogy a törvényhozást úgy kijátszassák, a mint ez esetben kijátszani akarnák; a kiegyezés tehát cseberből vederbe kerülne.

A magyar törvényhozás a kiegyezési provizoriumot törvényben ahhoz a feltételhez kötötte, hogy azt Ausztria is alkotmányos uton fogadja el, már pedig alkotmányos elfogadásnak azt semmi szín alatt sem tekinthetjük, ha Abrahamovitz ur a törvényes szabályok félredobásával, a vitának fufangos és erőszakos elnyomásával, önkényüleg jelenti ki a provizoriumot elfogadottnak.

Ez esetben a magyar közjogi ellenzék kész a végsőig menő obstrukcióra, nem olyanra, milyen a 16-ik §. elleni tárgyalagos vita volt, s ebben az elkeseredett küzdelemben hasztalan lesz a klotür ördögének a falra festése: ez az obstrukció meg fogja törni Bánffy uralmát, mert a fufang és erőszak imparlamentáris fegyverei ellenében jogosult minden védelmi eszköz, legyen annak használata rendes viszonyok között még oly elvetendő; a vég-

szükség esete igazolja a legkétségbeesettebbet is.

Már pedig a végszükség esete beáll, mihelyt állami függetlenségünket a hatvanhetes törvény egyetlen biztosítéka, mindkét fél alkotmányos szabadsága nélkül továbbra is feláldozni készülnek.

Mi ujság?

— **(Autonomiai képviselőjeölt.)** A Vörös Mihály lemondásával megüresedett mohácsi kerületi autonomiai képviselő helyére Antal Gyula dr., budapesti egyetemi tanár van jelölve, aki most járta be a kerületet s utját tegnap fejezte be.

— **(Vörösmarty-ünnepély.)** A ciszt. rend pécsi r. k. főgimnáziuma december hó 1-én a »Pécsi Kath. Kör« disztermében Vörösmarty-ünnepélyt rendez. Az ünnepély jövedelme a Vörösmarty-szobor alapítóját fogja gyarapítani, a miért is fölülfizetéseket köszönettel fogad el a rendezőség. Kezdeté d. u. 5 órakor. Helyárak: I—V. sor 4 korona, VI—XII. sor 2 korona, állóhely 1 korona, diákjegy 40 fillér. Jegyek e hó 25-ig dr. Ágh Timót főgimn. tanár urnál, 25-e után Domján Izor ur könyvkereskedésében válthatók. Műsor. I. rész. 1. Szózat Vörösmartytól. Szavalja Gombos Lajos, VII. o. t., dongókarral kíséri a főgimn. énekkar. 2. Megnyitó beszéd. Mondja Zalai Mihály, főgimn. tanár. 3. Élő szobor Vörösmartytól. Szavalja Blaskovich Iván, VII. o. t. 4. Vörösmarty, mint a nemzeti génusz megtestesítője. Előadja Jeszenszky Mihály, VIII. o. t. 5. Főti dal Vörösmartytól. Éneklé a főgimn. énekkar. 6. Beriot: Fantasie ballet. Hegedűn játszsza Némethy József, V. o. t., zongorán kíséri Leitner Nándor, VIII. o. t. II. rész. 1. Vörösmarty költészete. Felolvassa Rihmer Oszkár, VIII. o. t. 2. Szép Ilonka Vörösmartytól. Szavalja Járányi János, VIII. o. t., zongorán kíséri Leitner Nándor, VIII. o. t. 3. Livádjá rózsás ligete Djeniszjevától. Előadja a főgimn. zenekar. 4. A vén cigány Vörösmartytól. Szavalja Poszek Géza, VII. o. t. 5. Kurucnóták. 6. Induló. Éneklé a főgimn. énekkar.

— **(A pécsi kath. kör estélye.)** Vasárnap este tartotta a pécsi kath. kör az

idegen, excentrikus lényeknek tekintik, mint a hogy veszik például Trencsénben a vadon nőtt szőlőtökét. Trencsénben az csak disznóvénny . . . Mit keres itt? Gyümölcsöt nem hozhat, nem neki való a talaj.

De viszont az írók is úgy veszik a politikát, mint az énekes madarak a diófát. Rászállanak, mert csalogató leeresztett szárnyakkal pihenni gallyain, de tudják, hogy kigőzölgeése ártalmas a hangjuknak.

Legjobban lehetett megfigyelni e különös változást Jókain. Husz év előtt őt is úgy vetették, mint kiváló politikust, mert nagy író. Beszédei roppant hatást keltettek, a Terézvárosban egy hatalmas minisztert buktatott meg, zászlóit diadalmasan lehetett volna végig hordozni az ország minden kerületében.

S mi történt husz év után?

Husz év után mindenki azzal állt elő, hogy Jókai nem ért a politikához.

Lehet, hogy nem is értett hozzá, de ezt minduntalan szemére vetették, üldözték vele, ujjal mutogattak rá: »Nem ért a politikához, nem ért, nem ért.« Mintha folytonos szemrehányást tennének neki azért a nyomorult mandátumért: »Itt van és nem ért a politikához.«

És ott volt Dankó Pál is, Urbanovszky is és ott voltak százan és százan és azoknak senki se tett szemrehányást, azok mind értettek a politikához, mert nem nyomta le őket az a dehonostáló körülmény, hogy egy

gyönyörűséges könyvtárt irtak össze Magyarországnak.

Szomorú dolog ez és rejtélyes. Az ember tünődve kutat, kérdez. Mi okozta a távolodást? Kiben van a hiba? Mikor kezdődött és mik voltak a fázisai? Meddig fog tartani és mi lehetne az orvossága?

* * *

Egy este e fölötti töprengésemben aludtam el. Almomban szétnyílt a fal és egy sárkány bontakozott ki belőle. (Gyakran álmodom sárkánnyal.)

— Ha már annyira érdekel a téma, — szól hozzám a sárkány, — mért nem kérdezed meg a haza bölcsét.

— A haza bölcsét? feleltem csodálkozva. — hiszen ő meghalt és nem felelhet.

A sárkány megrázta mind a hét fejét,

— Ó megvan, — mondá titokzatosan.

— És hol található?

— Szép asszonyok ujjaiában laknak a lelkek.

Ejh, bolond egy álom! gondoltam magamban a mikor fölébredtem. De megvallom, némileg megragadott és nem ment ki eszemből, a mit a sárkány mondott, hogy az elhalt lelkek szép asszonyok ujjaiában laknak: nem is olyan rossz izlés ott lakni rózsaszín körömmel fedett házikóban.

Lám, a vén kujonnak, a sárkánynak, milyen ötletei vannak! Nyilván ez ette a szü-

ősz folyamán rendezett második estélyét, mely látogatottság tekintetében fölülmulta az első. A fényes termék már 8 órakor telve voltak s a nagy közönség tapsal üdvözölte a kör kilépő dalárdáját, amely Hoffer Károly vezetése alatt nagy tetszés közt adta elő darabját. Ének után Vajdits Gyula felolvasása következett, aki »Don Bosco« életét mutatta be a közönségnek élénk színekkel s világos szép stílusban. A közönség szintén tapsokban fejezte ki elismerését a felolvasónak. Műsor után kezdetét vette a tánc Rác Gusztiek zenéje mellett, amely kedélyes hangulatban hajnali 3-kor ért véget. Résztvettek az estélyen: Angszter Olga, Asztalos Lujza, Áronfy Riza, Bence Böske, Bencenleitner Irma, Bogyay Leontin, Breining Olga, Chinorány Iza, Dobos nőv., Dedinszky Olga, Doma Oktávia, Eötvös Ilka, Eiser Ilona, Fölker Etti, Folz Eleonóra, Gritzmann Guszt, Jeszenszky Irén, Kuzsinszky Blanka, Kézsmárky Jolán, Lutz Mariska, Lakits nővérek, Opris Angela, Rásky Panna, Rada Erzsike, Rosinger Etelka, Radocsay Ilka és Mariska, Scherer Lenke, Sey nővérek, Schneckenberger Julia, Szmodis Aranka, Szommer Irma, Tabak Hermin, Vargha Ilona, Végh Margit, Zankl Mici, Zelesny nővérek, Zsiga Gizella; — továbbá Förster Béláné, Molnár Kálmáné, Förster Jenőné, Angyal Pálné, Bodó Aladárné, Áronffy Rókusné, Darányi Ferencné, özv. Hermann Istvánné, Taky Gyuláné, Kindl Józsefné, Mildner Józsefné, Lieber Györgyné, Bencenleitner Lajosné, Bencenleitner Sándorné, Zsille Ferencné, Graits Endréné, Kerbolt Ferencné, Brunner Olivérné, Strohmayr Jánosné, Mányay Imréné, Végh Lajosné, Nötter Jenőné, özv. Lukács Gerőné, Tihanyi Sándorné, özv. Hantossy Lajosné, Mihály Ernőné, Friedl Károlyné, Deleva Vilmosné és még többen, akik csak végignézték a táncmulatságot.

— **(Iparkamarai tagválasztás.)** Tróber Aladár dr., városi főjegyző, mint a pécsi keresk. és iparkamara tagjai választására alakított központi bizottság elnöke, ma hirdetményben teszi közzé, hogy a választás határnapjául jövő hó 8-dika tüzetik ki. E napon választanak a pécsi kereskedők 24 és az iparosok is 24 kamarai tagot.

— **(Dalestély.)** A pécsi Dalárda szombati dalestélyére igen szép és elegáns közönség töltötte meg a Vigadó disztermét, mely jele volt annak a közkedveltségnek, melyben dalárdánk áll a közönség körében. A műsor első száma Lachner »A zene dicsérete« című férfikara volt, majd dr. Horváth Ákos »Nép-

zeket abban a bizonyos fekete posztóval bevont mesebeli városban . . .

Es ime, rá néhány napra a véletlen olyan társaságba vitt, a hol a spiritismussal mulattak. Az egész esztendőt dominálta nálunk ez a divat, kivált a hosszú téli estéken. A szalonokban kezdtek fade-ak lenni az élők, hát oda kellett invitálni a halottakat. Jámbor pénzváltó, ha egy ezüst forintot kerül a kezébe, forgasd meg kegyelettel, mert királyok, költők és államférfiak lelke szaladt rajta keresztül . . .

Egy ezüst forintot engedelmesen mozgott és szaladgált ide-oda két ideges asszonyka szép ujjá alatt a körbe állított abécén. A lelkek pedig jöttek-mentek és felelgettek a hüledező asszonykáknak, mint a diákok.

Jöttek tarkán, XIV. Lajos, Jeanette D'Arc és egy egy agyonvert kecskeméti juhászbojtár. Az asszonyok pedig sikongattak, borzongtak és jegyezték a betüket.

Erre aztán nekem is eszembe jutott a sárkány mondása, (nini, szinte igaz kezd lenni) és eszembe jutott a témám, hogy az irodalom és politika miért távolodott el egymástól s mikor kerül ismét össze? Kértem a hölgyeket, hogy kérdezzék meg Deák Ferencről.

Deák állításuk szerint megjelent s az első kérdésre, miért távolodott el a politika és irodalom egymástól, a következő sorrendben szaladgálta be a forintot a betüket:

dalegyveleg«-ét mutatta be a dalárda oly hatás közt, hogy meg is kellett ismételnie. Herbeck »Tavaszi ábránd«-jában és Póbisch I. »Egy nefelejt« című vegyeskarában a pécsi műkedvelő énektársaság tagjai — Jilly Böske, Orf Paula, Razgha Ilona, Némethy Mici, Kaltneker Ilonka, Asztalos Lujza, Sperl Mici, Simon Lujza, Károly Etelka, Werle Anna, Ternovszky Margit, Hillebrand Janka, Tomanek Paula, Ehn Emilia, Eötvös Ilka, Spitzer Lenke, Reberics Gizella és Szigriszt Ferencné — is közreműködtek. Műsor után Farkas Sándor zenéje mellett tánc következett, mely sikerült befejezése volt az élvezetes estélynek. Ott voltak az estélyen a következő leányok: Dedinszky Olga, Decleva nővérek, Frittse Ottilia, Gritzmann Augusztá, Hoffmann Marianne, Hartl Ilona, Hoffmann Sarika, Járanyi nővérek, Kaufmann Rózsika, Lauber Margit, Lengl nővérek, Mestrits Gizella, Martinetz Karola, Marschal Mancsi, Németh Melanie, Váray Mártha (Pécsvarad), Pacolay Erzsike, Schmidt Margit, Soóstó Margit, Trixler Aranka, Vasdinyei nővérek; asszonyok: Haksch Lajosné, Marsal Józsefné, König Károlyné, Rüll Henrikné, Székelyné, Simacsek Irma, Taizs Józsefné, Tabak Lajosné stb.

— **(Pellérd feltételes megállóhely.)** A magy. kir. államvasutak igazgatósága elrendelte, hogy az újdombóvár-pécsi vonalon fekvő Pellérd állomáson f. hó 20-tól kezdve az 1901. és 1902. számú gyorsvonatok megálljanak, úgy azonban, hogy a Budapest felé reggel 8 óra 31 perckor menő 1901. számú gyorsvonatra a felszállás, míg a Budapestről este 7 óra 49 perckor érkező 1902. számú gyorsvonatról a leszállás engedélyeztetik.

— **(Huszárok a kapitányuk ellen.)** A budapesti honvédkerületi hadbíróóság meghozta ítéletét Pérchy Zoltán honvédhuszárszázados, az 1. számú huszárezred jászberényi századának parancsnoka ügyében. Pérchy Zoltán százados ellen tudva-levőleg azt a súlyos vádat emelte a saját legénysége, hogy lovagló ostorral és karddal kegyetlen módon bántalmazta őket. Több közhuszárt találtak a századnál, akiknek testén az orvosi vizsgálat súlyos sérüléseket nyomait konstata. Az ezredparancsnokság a századosot annak idején a parancsnokság alól felmentette s hosszabb időre szabadságot,

— Mert nincs együtt a nemzet.

A második kérdésre (mikor kerül ismét össze) világosan jelent meg a felelet;

— Mikor az egész nemzet együtt lesz. Hogy érti ezt? vetettem fel suttozva.

Mire ismét megindult a vándorló pénzdaráb oly sebesen, a mint a finom ujjbőr alatt lüktető női vér hajtotta és legott papírra volt vetve a bővebb magyarázat:

— Mikor a száműzöttek mind visszatérnek.

Mosolyogtunk magunk közt, a kik ott férfiak voltunk. Együgyűség! Hiszen a száműzöttek együtt vannak már. Az utolsó is haza került halva.

A forintot magától verte ki a feleletet:

— Még két száműzött van.

Kik azok? kérdeztük.

Lomhán, tétovázva kuszott most a lélekhez jutott ezüst karika, a fele utról visszatért, átment a balszögletbe, onnan ismét vitte a rátapadó női ujjakat a jobbszögletbe, mintha tétováznék, végre aztán vágatva nyargalt egyenesen az »E« betűnek, onnan a »gy« betűt érintette meg, egyszer csak ott volt a frappáns két sor:

— Az egyik a magyar lélek az irodalomból, — a másik az idealismus a politikából.

Összenéztünk csendesen, megdöbbenve. Lehetséges-e, hogy Deák szól? Ki hisz a csodákban? De csakugyan nem térhetne-e vissza az a két száműzött? Ki nem hisz a jövőben?

Mikszáth Kálmán.

most pedig a katonai törvényszék két hónapi fogságra ítélte és áthelyezte. A budapesti helyőrségi kórház orvosai már hónapok óta megfigyelték azokat a honvéd-huszár betegeket, akiket a jászberényi század igazgató főorvosa orvosi kezelés végett Budapestre küldött. A huszárok testén gyanus kék és fekete foltok találtak; a legények azonban az orvosok kérdéseire azok eredetére vonatkozólag mindig kitérő feleletet adtak. Időközben a jászberényi századtól megszökött egy Kuman István nevű közhuszár, akit azonban néhány nap múlva a fővárosban elfogtak. Kihallgatásakor elmondta a hadbírósnak, hogy azért szökött meg, mert már nem tudta elviselni azt a kegyetlen bánásmódot, a melyben őt és társait a százados részesítette. Fajta ezredes rendelkezésére erre kihallgatták az egész jászberényi századot s a vádat több huszár igazolta. A budapesti honvédkerület hadbíróvága augusztus 21-én egy százados-hadbíróval jegyzőkönyvet vétetett föl az esetről. Néhány nappal később maga Kovács Béla alezredes utazott Jászberénybe s újból vallatóra fogta a legénységet. A vallomások kivétel nélkül terhelők voltak a századosra nézve. Az alezredes megállapította, hogy a százados csaknem naponként több huszárt kikötetett, egy Gyebrán Lajos nevű huszárt pedig a többek közt lovagló ostorával véresre vert, hogy a szegény huszár fájalmában eszméletlenül esett össze. A vizsgálat azt is kiderítette, hogy Pérchy Zoltán százados a legénység büntetését — szolgálati előírás ellenére — nem vezette be a büntetési lajstromba, nehogy a felsőbb hatóságok ellenőrizhessék kegyetlenkedéseit. A hadbíróóság vizsgálati adatai és indítványa alapján, a katonai törvényszék nemrégiben foglalkozott a szenzációs ügygel és Pérchy Zoltán századosot az ellene emelt vádak miatt két hónapi fogságra és szolgálati helyéről való áthelyezésre ítélte. Az ítélet kiegészítésül a honvédelmi miniszterium az *elitelt századosot Jászberényből Pécsre helyezte át.*

— **(Cigányok a vásárban.)** Minden vásárok elmaradhatatlan vendégnépe, a cigánység, 22-én este megpróbált egy kis parázs lopást a vásárban. Be se várták az éjjelt, hanem este 7 óra tájban már elemeltek egypár csizmát egyik sátorból. Egy rendőr észrevette a tolvajt s ráijesztett. Az eldobta a csizmát és elszaladt. Erre a rendőrség összefogdostatta a kóbor cigányokat, a vásárosok pedig meguk közül őrt állítottak portékáik megőrzésére. S mégis megtörtént, hogy az éjszaka leple alatt ismét megkísérlettek egyszerre öt sátorban egy kis lopást. Vitték is a portékát, hanem ismét rajtakapták őket s hogy elmenekülhessenek, eldobták a lopott tárgyakat. Így hát kár nincs; de a tettesek sincsenek meg.

— **(Öngyilkosság.)** Kaposvárról jelentik, hogy Horváth Márton hentesmester ott föbe lőtte magát. 22-ikére volt megidézve a kaposvári törvényszék elé. Az eset igen érdekes. Ugyanis Horváth első felesége Csorba Ede ügyvédnél volt mint szobaleány alkalmazásban; ez időben veszett el Csorba pénzes fiókjából 1700 frt készpénz. Ennek megtörténte után a szobaleány fölmondott s kilépett Csorbáék szolgálatából, hogy rövid idő múlva Horváth felesége legyen. Félévi együttlét után Horváthné súlyos beteg lett és fölvette az utolsó kenetet is. De csak nem tudott meghalni: újból papot hivatott, mert mint mondá: »nem tud meghalni, még valami furdalja a lelkiismeretét, ezt is meg akarja gyónni«. A káplán újra elment a beteghez, de ekkor már két tanu előtt is elmondta a súlyos beteg asszony, hogy ő lopta

el Csorbáék 1700 frtját és azt férjének átadta. Horváth annak idején tagadta, hogy a nejétől kapott volna 1700 frtot. Most lett volna ebben az ügyben a végtárgyalás, melynek eredményétől tartott és azért követte el az öngyilkosságot.

— **(A tolnamegyei muzeum.)**

Gróf Apponyi Sándor lengyeli nagybirtokos és Wosinszky Mór szegzárdi esperes-plébános, hirneves régész, buzgólkodására létrejött Tolnavármegye muzeuma. A muzeum rendezését Wosinszky Mór most végzi a szegzárdi főgimnázium épületében, a hol a gazdag muzeum ideiglenes elhelyezést nyert addig, míg a vármegye költségén külön új épületet nem emelnek számára. A vármegyei muzeumnak ajándékozta gróf Apponyi Sándor gazdag és értékes gyűjteményét, ugyszintén Wosinszky Mór is saját régiségeit, valamint a megyében elszórtan levő régiségeket is most mind beküldik a községek és egyesek, úgy, hogy Tolnavármegye muzeuma a leggazdagabbak egyike lesz az országban. Az elmúlt héten is igen sok műtárggyal és történelmi emlékekkel gazdagították a muzeumot. Hödl Andor szegzárdi tisztviselő a muzeumnak ajándékozta Bezerédj Istvánnak, a jobbágyok első felszabadítójának kardját, aki azt akkor adta át Hödl Andor édesatyjának, mikor a világsi katasztrófa után az újépületbe hurcolták.

— **(Vád alá helyezett lelkész.)**

A legutóbbi országgyűlési képviselő-választásnak, utójátéka lesz az a végtárgyalás, melyet a legközelebb tart meg a pécsi kir. törvényszék. Rathmann Boldizsár lelkészt a pécsi járás több választója vallás elleni vétség miatt panaszolta be. A törvényszék annak idején megszüntette a további eljárást, de a pécsi kir. ítélőtábla s vele egyértelemben tegnap a kir. kuria is elrendelte a vád alá helyezését.

— **(Hányan vagyunk?)** A statisztikusok megállapították, hogy 1897-ben a föld lakóinak a száma 1535 millió ember volt, ebből 378.6 millió, tehát a negyedrészt esik Európára. Európa lakosságából 28 százalék esik Oroszországra és 26 Németországra és az osztrák-magyar monarchiára. Az Észak-amerikai Egyesült-Államok 72.3 millióval, Amerika lakosainak több mint felét teszik ki.

— **(Aki ellenszegül a haderőnek.)** Csak a napokban ítélt Budapesten a bíróság egy leányzó felett, aki megszöktetett egy huszárt, civil ruhákkal várván kedvesét a kaszárnya közelében, mikor az átvette magát a falon. Igaz ugyan, hogy a szerelmes leány inkább a haderő iránti vonzalomból követte el bűnét, de hát a törvény törvény s a haderő elleni vétség miatt ítélték el. Ilyen esetben folytatja most a vizsgálatot a pécsi rendőrség is. Itt a delikvens nem leány, de legény, aki — mint tartalékos katona — erőnek erejével be akart menni a Krajcár-kaszárnyába, hogy ott szétnézzen. Mikor az őrség elébe állt, azt mondta, hogy ő tartalékos, neki joga van bemenni a kaszárnyába, sőt az őrséggel csaknem birokra ment. Lefülették hát és négy szuronyos baka kísérte fel a város házára, ahol előadta, hogy *Molnár* Mátyásnak hívják, szőkei lakos s 52-ik gyalogezredbeli tartalékos. Mint ilyen, szeretne volna egyszer a kaszárnyát *belül* is látni s azért tette, a mit tett. Most majd őt is haderő elleni vétség miatt vonja kérdőre a bíróság, pedig világos, hogy őt is a haderő iránti kíváncsiság keverte a bajba.

— **(Kiszúrta a tinó a szemét.)** Szegény Mayer János se gondolta volna, mikor hétfőn reggel elindult Pécsváradról a pécsi vásárra, hogy nemsokára elveszti egyik szeme világát. Nevezett két tinóját hajtotta volna be a vásárra eladás végett, mikor az országuton a két tinó megvadult s az egyik neki ment gazdájának, felöklelte azt és a földön fekvő ember bal szemét a szarvával kiszúrta. A szegény embert úgy szabadították ki veszélyes helyzetéből az arrajárók és ápolás végett be szállították a városi kórházba.

— **(Százötven forintos ebéd egy személyre.)** Hát bizony ez drága ebéd volt, pedig nem állt a menü más, mint egy bogrács paprikáshús, melyet Hoffmann János akart ebédre elfogyasztani. Hoffmann a komlói szőlőhegyen Hering János szőlőjében dolgozván, délfelé a kunyhó közelében tüzet rakott, hogy ebédet főzzön magának. Mig a tüzőn rotyogott a jóféle paprikás, addig ő elment szénézni egy kissé a szőlőben s mire visszatért — lángban állt a kunyhó. A tüzről valahogy parázs jutott a kunyhó tetejére és azt felgyújtotta. Hiába volt már Hoffmann minden törekvése, nem tudta a tüzet eloltani s az bizony elpusztította a kunyhó egész tetőzetét, ami vagy százötven forint kárt jelent a tulajdonosnak. A gondatlanságból okozott tűz miatt megindították Hoffmann ellen a vizsgálatot.

— **(Megerszúrt ember.)** Rozel Ferenc, komlói lakossal, a napokban összetűzött Kiss József, ugyanottani lakos. Az ellenséges felek között szó szót ért s egyszerre Kiss előrántotta a zsebkését és azt kinyitva, Rozelt a vállán megszurta. A megszurtt ember véresen menekült el támadója elől s az esetet feljelentette a sásdi járásbírósnak, hol most a vizsgálatot megindították a kérelmő ember ellen.

— **(Lefoglalt röpirat.)** A budapesti rendőrség a főügyészség rendeletére a Jönnek a szociálisták című röpiratból tizezer példányt lefoglalt. Minthogy az »elvtársak« a vidékre is nagy mennyiséget küldtek belőle, a kereskedelemügyi miniszter most megvonta a röpirattól a postai szállítást s utasította a postahivatalokat, hogy a továbbításra feladott példányokat tartsák vissza.

— **(A főispán Dárdán.)** Az a hír, hogy Fejérváry Imre báró, főispán a dárdai járás meglátogatása céljából a jövő hét folyamán a járás székhelyére érkezik, általános örömet okozott járasszerte. 24-én a dárdai kaszinó helyiségében a fogadtatás részleteinek megbeszélése végett népes értekezlet volt, a melyen a járási összes hivatalok, az ügyvédi kar, a papság, tanítók s a községi képviselőtestület képviselve voltak. Az ünnepség programja azonban teljesen még nem volt megállapítható, miért is azt csak pár nap múlva közölhetjük.

— **(Statisztika az önkéntesekről.)** Báró Krieghammer közös hadügyminiszter, a magyar delegáció elé terjesztett jelentésében egy tavalyi interpellációra a következő érdekes statisztikát közli Magyarországon és Ausztria önkénteseiről: Az egyévi tényleges szolgálati kedvezményben részesült 1895—96-ban Ausztriából 2936, Magyarországból 1801 ifju. Az első évi tényleges szolgálat befejezése után a tényleges szolgálati időszak leteltével tisztí vizsgára bocsátott

Ausztriából 1827, Magyarországból 1107. A vizsgán megjelentek közül megtelek Ausztriából 1406, Magyarországból 809. Megbukott Ausztriából 317, Magyarországból 254. A megbukottak és visszaléptek közül a második évi szolgálat alól fölmentetett Ausztriából 62, Magyarországból 17. Ideje előtt tartósan szabadságoltatott Ausztriából 221, Magyarországból 145. Második évi tényleges szolgálatra köteleztetett Ausztriából 121, Magyarországból 119. Az egyéves önkéntesi tanfolyamon a második évi szolgálat alatt is részt vehetett Ausztriából 57, Magyarországból 79.

— **(Táncmulatság.)** A pécsvárad ifjuságnak az Aranyló szálloda termeiben tartott ez idei első [táncvigalma] igen szépen sikerült. Az olvasókör könyvtára javára volt rendezve a táncvigalom és minden várakozást felülmúlt. A derék rendezőség mindent elkövetett a mulatság sikeréért s a tánc egész reggeli 8 óráig tartott. Az első négyest mintegy 60 pár táncolta. A szép számmal összegyűlt hölgyek neveit tudósítónknak csak részben sikerült feljegyeznie. Ott voltak Krausz Matild (D.-Szabolcs), Fehérváry Lujza (Nádasd), Lerer Emma, Lázics Emma, Mayer Ilka, László Erzsike, Varga Etel, Dinesz Maris (Pécs), Piros Anna, Balázs Paula, Weigl Maris, Fehér N. (D.-Szabolcs.) Asszonyok: Zwickelsdorfer Ignácné, Marschauser Mihályné, Wittenbart Antalné, Wolner Mórné, Varga Elekné, Piros Józsefné, László Ferencné, özv. Balázs Jánosné, Haasz Elekné, Lázics M. né, ifj. Piribauer Jánosné (Várkony), Mayer Mihályné, Weigl Mihályné, Fehér Károlyné stb.

— **(Jónás Jancsi és a fiumei politika.)** A magyarellenes hangulat, egyre erősebb lesz Adria gyöngyében. Vasárnap este Ziglerné vendéglőjében, a hol a fiumei magyarok találkozni szoktak, a ház kezelője megtiltotta, hogy Jónás Jancsi pécsi cigánybandáját beeresszék muzsikálni. A ház, a hol Ziglerné vendéglője van, a községi takarékpénztáré, a mely városi intézmény. És így megesett Jónás Jancsiékkal — a mi talán még soha — hogy nem engedték őket muzsikálni s most méltán okolhatják ezért a fiumei politikát.

— **(A madarak ellenségei.)** A tél kezdetével megindul a falusi gyerkőcök és legények foglalkozásának szezonja is: a madárfogdosás. Jövedelmező foglalkozás ez. Enyves vesszőket raknak ki s így fogják a sok éneklő madarat, melyeket aztán madárkereskedőknek liferálnak tele kalitkákkal, erre készített kilyuggasztott ládákban. Egész rendszeres madárkereskedés fejlődött már ki ilyen módon, némely vidéken Baranyamegyében is. Csakhogy tilos ám a madárpusztítás és jól tennék a községi előljárók, ha figyelemmel kísérik a madárkufárokat, kik a különféle éneklő madarakat százával fogdossák össze.

— **(Felsült betörők.)** A komlói szénbányagondnokság irodájába egyik éjjel be akartak törni. A helyiség megvasalt ajtaja, vastáblás ablakai azonban egykép ellenálltak a talmi Papakoszták szerszámainak s azok bár hosszabb ideig bajlódtak az ajtó befejezésével, még sem sikerült nekik. Végre is — úgy látszik — maguk is megsokalták az időt és félték a meglepetéstől, vagy beleuntak a sikertelen munkába, elég az hozzá, hogy ott hagyták a megközelíthetetlen irodát.

Működésük nyomait azonban a megrongált ablakokon észrevették reggel s az esetet bejelentették a csendőrségnek, a hol megindították a nyomozást a felsült betörők kézrekerítése végett.

— **(Titok az erdőben.)** Laudon Ferenc, siklósi lakosnak van egy kunyhója, melyet egyik éjjel valami titokzatos jómadár látogatott meg. A kunyhó ajtaját zárva találván, nem sokat teketóriázott vele, hanem betörte azt s hogy fáradsága hiába ne történt legyen, mikor kipihente magát odabenn, felpakkolt a kunyhóban vagy harminc forint értékű különféle tárgyat és elvitte azokat magával. A kunyhó feltörését csak napok múlva vette észre a tulajdonos s bár a nyomozást a tettes után megindították, hogy ki volt a tettes, eddig még mindig titok.

— **(Ellopott százasok.)** Özvegy Láca Józsefné, alsónyéki lakos házába, az ablak befejezése után, eddig még ismeretlen tettesek behatoltak és a szobában levő vas-kályha kulcsát valahogy meglelvén, azzal a ládát kinyitották s a benne levő két darab százast elvitték. Zsebrevágtak továbbá Gassó Ferenc, kölkedi lakos nevére szóló egy kötelezvényt, egy birtokeladási szerződést s több értéktelen írományt, a melyekről bizonyára azt hitték, hogy azokat is tudják értékesíteni. A betörést az özvegy csak másnap vette észre, mikor már a tettesek messze jártak. Természetesen, most keresik őket.

— **(A szerelem vége.)** Nagy István, mohácsi lakos, beleszeretett Kukoric Katalinba s mellőzve minden törvényes és egyházi ceremóniát, közös háztartásba lépett vele. Az asszony jól is viselte magát; kedvébe járt emberének, sőt pénzzel is ellátta azt. A szerelem egy évig nem is tágitott mellőlük; de akkor Nagy István kezdte érezni, hogy ráunt az asszonyra, annál is inkább, mert az már nem volt hajlandó pénzzel ellátni. Így cskhamar vége lett köztük a szerelmeknek s az ember elhatározta, hogy ott hagyja az asszonyt. Ott is hagyta; azonban üres kézzel nem akarván elmenni, összeszedett az asszonytól vagy ötvenöt forint értékű ékszert és ruhaneműt s minden engedély nélkül elvitte azt. Az asszony most feljelentette a hűtlen embert a lopás miatt s ez lett a szerelmük vége.

— **(Egy pohár bor miatt.)** Mohácson — mint tudósítónk írja — ugyancsak jelentéktelen, semmis ok miatt sebesítettek meg halálra egy boldogtalan embert. Maros András a neve a szerencsétlennek, a ki barátaival borozásra ült össze. Maros nem hódolt annak a szokásnak, hogy kocintáskor a bort fenéig iszszák ki. E miatt a cimborák annyira felháborodtak, hogy egy késsel megszurtták és oly sebesülést ejtettek rajta, hogy életben maradásához kevés a remény.

— **(Eltűnt kereskedő segéd.)** Budapesten Blau Gyula pécsi születésű kereskedő segéd, 44. éves, a napokban a Nádor-utca 28. sz. a lakásáról távozott s azóta nem tért vissza. Hozzátartozói azt hiszik, hogy baleset érte. Az eltűnt magas termetű, sovány, arca kerek, barna arcszínű s haju, szemei kékek, fogai hiányosak, fekete bajuszt és körszakállt visel. A rendőrség nyomozza.

— **(Hetvenegy orgazda.)** Hetvenegy mohácsi lakost kevert bajba két fiatal tolvaj, a kik *Abonyi Mór*, mohácsi divatárus boltjából lassankint vagy 200 forint értékű különféle portékát elhordogattak s azokat boldog-boldogtalannak eladták olcsó áron. A két tolvaj *Baum Viktor* és *Grizer György* s ez utóbbi még csak tizennégy éves s csak a társa rábeszélése folytán segített annak a kereskedő boltja megdézsmálásában. A lopott portékák nagy részét *Péter Anna* nevű ismerősük udvarában rejtették el a tolvajok s az ott meg is találtatott; eladtak továbbá a lopott árukból összesen 71 embernek, kiknek neveit bediktálták a vizsgálat során s most azokat is kérdőre vonja majd a bíróság. *Baum Viktort* beismerés mellett átadták a bíróságnak; fiatal büntársa pedig szabadlábon várja büntetését.

— **(A padlás vendégei.)** *Strasser József*, faddi lakos, egy hideg reggelen azt vette észre, hogy a háza padlásán hivatalan vendégek jártak. Azt még csak nem bánta volna, hogy hivatalosan vizitáltak ott; de az, hogy vagy 35 forint értékű kukoricát is elvittek onnan magukkal, már igen rosszul esett neki és a hivatalan vendégeket, a kik a padlásra járnak vizitálni s emléket is visznek magukkal, feljelentette a csendőrségnél. Azaz hogy nem őket, csak a hivatalan látogatást s most a csendőrség feladata lesz, hogy kiderítse a padlás vendégeinek kilétét.

— **(Betörő fiu.)** *Ferenc József*, faddi lakosnak, a Gindlicsalád-község melletti tengelici szőlőhegyen levő szőlőjében feltörték a présházát s onnan 37 forint értékű tárgyat elvittek. A káros feljelentvén az esetet a csendőrségnek, kitünt a nyomozás során, hogy a betöréses lopást saját fia, ifju *Ferenc József* követte el. A derék csemete ellen különben egy másik lopás elkövetése is bebizonyult, a mit ezelőtt pár hónappal vitt véghez, *Magyar István* tolnai lakostól ellopván 34 forint értékű tárgyat, köztük egy nikkelt zsebórát is, melyet *Román József*, tengelici lakosnál meg is találtak, a ki egy másik óráért cserélte azt el vele. A betörő fiu megugrott a büntetés elől s most elrendelték a körözését.

— **(Légyott helyett börtön.)** *Heipter Borbála*, bar.-monostori fiatal leányzó titkos szerelmi viszonyt folytatott *Lindermann Györggyel*. Szerették egymást gond nélkül s a leány csak akkor ébredt a titkolt szerelmet követő szegyenre, mikor érezte, hogy szerelme gyümölcsét már szíve alatt viseli. Elmondta félelmét a szeretőjének s ez hogy a leányt tovább is megtartsa a titkos szerelem útján, kuruzsló szereket kerített valahonnan s rávette szeretőjét, hogy azok segítségével akadályozza meg a szegyen napfényre jutását. A leány el is pusztította szíve magzatát s ismét gondtalanul élt szerelmének. Bűnös tettére azonban rájöttek s épen akkor tartóztatták le, mikor a kedvesével kitűzött légyottra ment. A szerető szintén a börtönbe került s most a bíróság folytatja a bűnös szerelmesek ellen a további vizsgálatot.

— **(A nőegylet karácsonyfája.)** A pécsi jótékony nőegylet, mint minden évben, úgy az idén is tart a szegények felruházására karácsonyfa-ünnepélyt. Már most is igen sokan jelentkeznek, hogy a nőegylet karácsonyi adományaiban részesüljenek s nyomoruk ezzel egy kissé elviselhetőbb legyen s

éppen ezért az egylet ez uton fordul a jószívűekhez, hogy adakozzanak a karácsonyfa-alapra. Bárminemű adományok köszönettel vétetnek s *Denk Vizkelety Fennena* urnóhoz kéri szíves küldésüket.

— **(Emlékünnepély.)** Emlékezőtes szép ünnepélyt rendezett a németbolyi kath legényegylet alapítási évfordulója alkalmával mult vasárnap. A 11 számból álló műsor minden egyes pontjának derekasan feleltek meg az egyes szereplők, melyért bő elismerésben részesültek a jelenvolt nagyszámú közönség részéről. Az egyleti daloskör, az egyes szavalók fényesen beigazolták, hogy mit lehet szorgalommal, jóra való igyekezettel és összetartással kivinni, ha még oly egyszerű elemek is legyenek azok. A szindarab előadása is magasan túlszárnyalta az egyszerű iparoslegényhez kötött várakozást, mert az igen sikerült és mulattató volt. A helyes megválasztás is egyik előmozdítója volt az általános meglegedés kinyerésének, miben nagy része volt *Streicher József* plebános elnöknek, ki lankadatlan buzgalommal odaadó tevékenységet fejt ki az egylet kitűzött céljainak megvalósítása körül. Nagyban segédkezett bir az egyesület a jeles zenei tehetséggel bíró *Amberger Márton* tanító személyében is, ki minden nemes irányu törekvés buzgó előmozdítója. Hasonló igyekezet vezérli az egylet alelnökét *Rudolf Mátyás* kaplánt, ki nem kimélve időt és fáradságot, a jó ügyet diadalra segíti. Egy szép reményekre jogosító művész csemete mutatta be zongora játékát, kit *Amberger* nagy előszeretettel tanít, ez: *Hoffman Kálmán* 9 éves iskolásfiu, kiben a megnyitkozott művészi tehetség bámulatra ragadta a hallgatóságot. Ez ünnepély a jótékony célnak is igen szépen jövedelmezett, mert ott volt Német-Bóly és környékének előkelő közönsége, kik készségesen járultak a kitűzött anyagi cél sikeréhez.

— **(Gazdasági tudósító.)** A földmívelési miniszter *Hauer Sándor*, tuskópusztai lakos, Somogyvármegye lengyeltóti járására nézve az állandó gazdasági tudósítói tiszttel megbizta.

— **(Rendezett tanács Moháacson.)** Az október 31-én rendezett tanács létesítése tárgyában tartott nagy értekezlet által kiküldött 50-es bizottság *Jagics József* orsz. képviselő elnöklése alatt a napokban tartotta ülését. A tanácskozáson *Stájevics János* és *Német Lipót* kivételével a bizottság minden tagja megjelent. *Jagics* egy óráig tartott beszédben okolta meg a nagyközségi szervezet rendezett tanácscsá átváltoztatásának szükségét. A bizottság tagjai osztatlan lelkesedéssel karolták fel az akciót s elhatározták, hogy az 50-es bizottság valamennyi jelenvolt tagjának aláírásával három ezer példányban felhívást bocsájtanak Mohács város közönségéhez, aláírási ivateket köröztetnek s november hó 28-án d. u. 4 órára az iparoskör nagy termébe újabb nagy értekezletet hívnak össze. A felhívást szerkesztő albizottságba beválasztottak: *Dr. Flesch Ármin*, *Visy Lajos*, *Jagics József*, *Dr. Andrics Tivadar*, *Dr. Kantz Adolf*, ifj. *Vitt József*, *Jahoda Ede*, *Fabriczky József*, *Dr. Tarnai Károly* s *Halom Vince* bizottsági tagok. — A néphez intézendő felhívás tervezete — mint halljuk — már elkészült. Tizenhat írott ivre terjed s

holnap fog az albizottság által végleg megállapíttatni. Az eszme, úgy látszik, jó kezekbe került. Őszintén óhajtjuk, hogy sikerüljön, bár mint halljuk, nem csekély számban vannak olyanok is, kik a nemes cél hátrányára aknamunkát végeznek.

— **(Baross Gábor szobra.)** A Baross szobor végrehajtó-bizottsága *Brázay Kálmán* a szalántai kerület orsz. képviselője elnöklése alatt tartott ülésén 22-dikén *Szécsi Antal* szobrásztól átvette *Baross Gábor* szobrának főalakját és két oldal-relifjét. A főalakot és relifeket kitűzőeknek s teljesen kifogástalanoknak találták, minélfogva a bizottság intézkedett, hogy azok késedelem nélkül átadassanak az öntésnek. A szobor leleplezését 1898. május 9-ikére tűzték ki, mint *Baross Gábor* halálozása évfordulójára.

— **(A főispán Szentlőrincen.)** *Báró Fejérváry Imre* dr. főispán ismerkedési körútjában 22-én a szentlőrinci járás székhelyét kereste fel. Reggel fél 9 órakor érkezett Pécsről szentlőrincre, hol — mint levelezőnk írja — a pályaudvaron a fogadtatására megjelent összes küldöttségek és nagy néptömeg jelenlétében *Mándi Samu*, törvényhatósági bizottsági tag üdvözölte. A pályaudvarról bevonultak a községbe, hol a főispán szállásán a küldöttségeket fogadta. Tisztelegtek előtte: a járási főszolgabíró vezetése mellett a járási és községi tisztikar és előjárók; kir. járásbíró; kath. papság és kath. tanítók, a kerületi esperes vezetése mellett, reform. papság és reform. tanítók a kerületi esperes vezetése mellett, az izr. hitközség, elnöke vezetése mellett, a járási megyebizottsági tagok, *Benkő Gyula* vezetése mellett; a szentlőrinci és b.-selyei társaskörök elnökeik vezetése mellett. Délután 1 órakor bankett volt a nagyvendéglőben a főispán tiszteletére, melyen — természetesen — ősi szokás szerint felköszöntőkben nem volt hiány.

— **(Bányalégrobbanás.)** *Szarka János* vájár szombaton délben a szabolcs-bányatelepi *Ferenc József*-akna negyedik szintjében a 22-ik számú szenttelep fejtőhelyén dolgozott, mikor egyszerre a bányalég felrobbant s a szerencsétlen bányász súlyos égési sebeket szenvedett. Bevitték a pécs-bányatelepi kórházba ápolás végett s a vizsgálatot megindították.

— **(Verekedő matrózok.)** A Mohács horgonyzó »Neptun« hajón két matróz, névszerint a sziszeki illetőségű *Briglievics György* és az ogulini illetőségű *Rukovina Mátyás* ittas állapotban összekülönböztek egymással. A mint az rendesen történni szokott, a vita hevében tettelegességre került a dolog, összeverekedtek és *Briglievics* földhöz vágta *Rukovinat*. Az utóbbi e miatt földühödve, előrántotta kését s azt ellenfelének mellébe döfte. De mivel ezután sem bocsátották el egymást, a hajó személyzete 5—6 dézsa hideg vizet öntött a verekedőkre; s midőn ez sem használt, valaki egy fadarabbal *Rukovina* kezére ütött. Ez azután eleresztette *Briglievicset*. A súlyosan sebesült *Briglievicset* a kórházba szállították, *Rukovinat* pedig elfogták s bekisérték a járásbíróhoz.

— **(Szédelő biztosítási ügynök.)** Nem régen Gyöngyösön járt valami *Szomolka Endre* nevű — állítólag pécsi lakos — ügynök, ki a budapesti »Első leánykiházasítási Egylet« főügynökének adván ki magát, többeknél biztosítást kötött s minden feltől beiratási díj címén 3—3 frtot vett fel. Most kitünt nevezett uri emberről, hogy a hiszékeny feleket alaposan becsapta, mert sem főügynöke, de

még ügynöke sem volt a kiházasítási egy-letnek.

— **(Rázuhanat a cégtábla.)** Vasárnap délután a nagy szélviharban véletlen szerencsétlenség történt. A Széchenyi-téren egy ottani üzlet előtt vasszögeken kilógó cégtáblát a szél leszakította s az egy épen arra haladó asszony lábára esett, úgy, hogy azt eldöntötte. Az asszony, akit Günsberger Jakabnének hívnak s a Deák utca 17. szám alatt lakik, jajgatva esett össze s úgy szállították lakására, hol most ápolás alatt van.

— **(Bünbánó tolvaj.)** 21-én egy fiatal falusi suhanc egy órásboltban egy órát kinált megvételre. Az órás előtt gyanusnak tűnően fel a gyerek, kérdőre vonta, majd — mikor az zavarba jött — átadta a rendőrségnek. Ott aztán bünbánólag bevallotta, hogy lopta az órát. A neve Beer Ferenc, tizenhatéves, berkesdi lakos s 21-én Berkesdről Pécsre jöven, a pécsváradi-országuton betért Kallóci Mórhoz s ott az istállóba belopózkodván, a szög-ről leakasztotta annak ott lógó zsebóráját s ellopta. Itt Pécsen el akarta adni, de rajta vesztvén, bünbánólag bevallott mindent.

— **(Ismeretlen hulla.)** A paksi főbíró közbirre teszi, hogy Paks község határában a Duna folyam egy 45 év körüli ismeretlen férfi hullát dobott ki. A hulla leírása: közép termet, erős testalkat. Ruházata fekete zsinóros, fekete posztó mellény, alatta szürke, belés nélküli ujjas, jelzés nélküli csont gombokkal ellátott gyolcsing. A mellény belső zsebében egy dohányzacskó. Szürke nadrág, szíjjal a háton megerősítve, a nadrág zsebében egy bőrszerszény, benne egy tenyérnyi papirszelet, ráírva »Bocskor István 17/IX. 1 frt.« Az erszényben azonkívül volt 4 pléh darab, valamennyi K. M. jelzéssel, két 20 filléres s hét krajcár. Jelzés nélküli gyolcs alsó nadrág, lábain pedig csizma térdig érő szárral.

— **(A Duna hajjai között.)** A »Magyar Tenger- és Folyamhajózási Társaság« mohácsi ügynökségének három alkalmazottja, névszerint Kis Sándor kormányos és Leonidas s Kovács vitorlások Duna-Szekescsön — hol az ügynökség utasítására a kikötő hidnál dolguk volt — szerszámmal ladikba ültek, hogy visszatérjenek Mohácsra. Jóval Duna-Szekescső alatt szemközt jött velük a »Lukács Béla« nevű gőzös, mely bár meglapított a menetét, de hullámai mégis fölborították a ladikot. Mind a három ember beleesett a vízbe és egy negyed óránál tovább küzdöttek a habokkal, mignem Ruppert Péter és fia kimentette őket. De annyira meghültek, hogy most súlyosan betegek.

— **(Tűz a dombovári állomáson.)** Dombováról írja levelezőnk, hogy az ujdombovári vasúti állomáson kigyuladt vasárnap délben az állomási épület és csak a vasúti személyzet ügyességének köszönhető, hogy komoly veszedelem nem volt. Ugyanis *Kecskés* Lajos nevű vasúti alkalmazott lakásában — állítólag a kéményből kijött tűz meggyújtotta a padlásgerendát, melytől aztán a tetőzet is tüzet fogott. A tetőzetből kitódult füstrel figyelmesek lettek a vasúti alkalmazottak és hamar oltáshoz fogtak és annyira sikerült lokalizálniok a tüzet, hogy mire a Dombováról lélekszakadva kivonuló tűzoltók oda értek, már ugyszólván semmi dolguk sem akadt. A kár jelentékeny ugyan, de mivel biztosítva volt, az állam nem veszít.

— **(Hitelezők elől a halálba.)** Berkesden *Szabó* József, községi előljáró, borzasztó módon vetett véget életének. Agyonlőtte magát, még pedig úgy, hogy a pisztoly csövét a fogai közé fogta s a golyó a szó szoros értelmében szétroncsolta egész fejét. Az öngyilkos hitelezői elől menekült a halálba. Már régóta anyagi zavarokkal küzdött s a napokban összes vagyonát lefoglalták hitelezői. Ez keserítette el annyira, hogy megvált az élettől.

— **(A Országos Orvos-Szövetség.)** Az orvosok úgy a saját érdekeik meg-

óvására, mint a közegészségi és a szenvedő emberiségnek tett szolgálataikban rendszeres és egyöntetű eljárás biztosítására, továbbá az orvosi tisztesség megvédésére már hosszabb idő óta óhajtottak valamely országos egyesületet alkotni. A felmerült tervezetek közül a millenniumi kongresszus az Országos Orvos-Szövetség eszméjét fogadta el jelentékeny szótöbbséggel; ezen szövetség a belügyminiszterium jóváhagyta alapszabályokkal f. hó 7-én megalakult s megválasztotta elnökségét és igazgató-tanácsát, amelyben 10 fővárosi és 20 vidéki orvos foglal helyet. Ezen Országos Orvos-Szövetség tulajdonképpen csak az összekötő kapcsa lesz az ezután, lehetőleg mindenütt megalakítandó Fiókszövetségeknek, a melyek az egyes megyék, továbbá nagyobb városokban fogják magukba gyűjteni az önként jelentkező orvosokat. Így tulajdonképpen csakis az egyes Fiókszövetségekbe léphetnek be a tagok, a kik azonban e belépésük által már az Országos Orvos-Szövetség tagjai is. Az igazgatótanács állandó összeköttetést fog fentartani az egyes Fiókszövetkezetek közt s a felmerülő indítványok, tervezetek közlésével alkalmat fog adni a függő kérdések lehetőleg általános megvitatására. Ezen célra szolgál továbbá az évenként előre meghatározandó helyen tartandó általános kongresszus, amelyen az összes Fiókszövetségek tagjainak alkalma nyílik közös tárgyalásra, sőt tervben van ezen feladatra szolgáló folyóirat alapítása is, a mely még nagyobb mértékben létesítheti az ügy érdekében kívánatos közös közreműködést. Az igazgató tanács legelső sorban a segélyező- és nyugalomdíj alapját óhajtja megvetni s ezen célra valóban kívánatos az orvosok minél nagyobb számban való csoportosulása, hiszen itt oly közös és fontos érdekről van szó, a mely elől bármilyen okból kitérni ép oly hiányára vallana a kollegiális érzületnek, mint az egyéni saját jól felfogott érdek. E mellett az orvosok erkölcsi és anyagi helyzetének javítására célzó indítványok fognak tárgyalásra kerülni s valóban e két tényező szorosan összefügg: az orvosok anyagi helyzetének javítása szakképzettségük emelését jelenti s ennek a nagyközönség is hasznát fogja látni. A Fiókszövetségek legközelebb fognak megalakulni. A szövetség főtitkára *Jendrassik* dr. Budapesten, Szentkirályi-utca 40. szám alatt lakik.

— **(A szerelem örültje.)** A múlt téli szezonban sokak előtt feltűnt egy kiborotvált állu, barna fiatal ember, a ki minden szinelőadáson, a melyben Thurzó Ilona föllépett, pontosan jelen volt az előre megváltott zsöllyéjében. Ez a fiatal ember nevezett színésznőnek a vőlegénye, *Kosztinek* Gyula államvasúti hivatalnok volt, s egyenesen Budapestről szokott lerándulni, valahányszor menyasszonya debüttirozott. Lassankint ismerte minden színházi habitué és kritikus és szinte megszokta jelenlétét a nézőtéren. Thurzó Ilona, mint tudjuk, október 1-je óta Győrött szerepel Dobó társulatánál. Vőlegénye tehát oda rándulgatott le, valahányszor Thurzó föllépett a világot jelentő deszkákon. Minthogy csak szegény 800 frtos hivatalnok volt, a házasság bekövetkezésétől mindig előre rettegett s rögeszméjévé vált, hogy ő gazdag lesz, nagyon gazdag, amikor a feleségévé teheti az ő Ilonáját. Történt, hogy nemrégiben csakugyan örökölt 800 frtot, amidőn Győrött termett, el-

híresztelte mindenfelé, hogy nagy vagyonhoz jutott, a szállodában pazarul kezdett költekezni, egy-egy 70 frtos vacsora nem volt ritkaság, úgy hogy egyszer csak bekövetkezett, hogy a csekély pénze eluszott, a szállodai számláját nem tudván kiegyenlíteni, nagy botrányt provokált a pincérekkel, akik neki, a milliomosnak, nem mernek hitelezni. A rendőrség avatkozván a dologba, a dühöngő embert beszállították a győri közkórházba, a hol csakhamar konstalták, hogy a jobb sorsra érdemes fiatal ember megőrült. Mintegy két hónapig kezelték a kórházban a világra nézve teljesen meghalt fiatal embert, míg végre kedden csakugyan meghalt. A kórház igazgatósága táviratilag értesítette a gyászos esetről az államvasutak igazgatóságát, s a szerelmében megőrült *Kosztinek* Gyulát 25-én temették el Győrött kartársai nagyszámu részvétele mellett. *Kosztinek* debreceni születésű, s halálát menyasszonyán kívül egyetlen nővére gyászolja.

— **(Katalin-napi vásár.)** 23-án ért véget a Katalin-napi országos vásár, és így konstatálható, hogy általában véve kielégítő volt, ámbár a ruházati cikkek elárúsítói panaszkodnak, hogy még nem lévén elég hideg az időjárás, kevesebbet adtak el, mint ha nagy hideg lett volna. Legnagyobb volt a forgalom szarvasmarhákban, a miből csak a tegnapi nap folyamán 950 átírás történt, aminő egy vásáron régóta nem esett meg. Vásáros nép különben nagyon sok volt, csak hogy a kereslet nem volt olyan nagy, mint a kínálat.

— **(A forgalom akadály.)** Hétfőn, a vásári nagy forgalom dacára is, a siklósi-utcai vasúti átjárónál — mint azt az ügyeletes rendőr ma reggel jelentette a kapitányságnak — este 7 órától 9 óráig le volt bocsájtva a vasúti sorompó s a kocsiknak egész tömege torlódott fel az utca végén, várva, mikor lesz szabad az út. A rendőrkapitányság ugyan hivatalból át fog irni a pécsi forgalmi főnökségnek, hogy intézkedjék, miszerint legalább vásáros időben ne legyen ily órákig tartó akadály a nagy forgalom előtt, de mi külön is felhívjuk a főnökség figyelmét e tarthatatlan állapotra, mert az a közönség érdeke ellen van, hogy a vasúti átjáró előtt órákig veszítse az idejét, csak azért, mert a vasúti örnek úgy tetszik, hogy — bár jó negyedórai időközökben jár arra akkor egy-egy kapcsoló szakasz — lebocsájtva tartsa órákon át a sorompót, míg a pályatest is éjszakai álmára nem tér?!

— **(A „Szombatosok asztaltársasága“)** Szigetvárott szombaton este tartotta meg táncal egybekötött hangversenyét, melylyel fényes tanujelét adta, hogy napról-napra szilárdabb és szilárdabb lesz, életképessége folyton nő és ennélfogva a kezdetben egy kevés érdeklődés e fiatal és nemes célu egyesület iránt mindinkább erősödik és növekedik. A »Korona« szálloda fényesre kivilágított termeiben igazán szép számu és mondhatni intelligens publikum foglalta el a helyeket és várták a művészileg összeállított műsor kezdetét, mely sok élvezetet, oly sok élvezetet ígért a jelenlevőknek. Nyolc óra után főtisztelendő *Nagy* Béla és *Oesterreicher* Adolf léptek nagy éljenzések között az emelvényre, A »Havasi kürtöt« mutatták be oly szabatos előadásban, oly mély érzéssel,

hogy a hatás, melyet előidézett, óriási volt. Majd *Rechnitzer* Sarolta k. a. és *Gyuka* Emil gyönyörködtették megható és ügyes előadásokkal a publikumot. »Hipnotizmus« kettős jelenetet adtak elő, mely egészen lebilincselte a hallgatóság figyelmét. Ép ily nagy hatást ért el *Wlasics* Irma k. a. és *Kozáry* Ede, cimbalmon és hegedűn előadott »Zene gyöngyök« által. Majd a »Magyar Ábránd« *Ridley* Kohnétól került sorra, *Krizsán* Ferencné urnő zongorán, *Reiter* M. József hegedűn és *Nagy Béla* fuvolán való összhangzatos fülbemászó előadásában. Ezután *Hoffmann* Rózsa k. a. lépett a pódiumra, zajos tapsvihar és éljenzések között, »Férjhez menjek« című magánjelenetet adta elő eredetien, művésziiesen, igazán gyönyörködtetően. Ezután *Rechnitzer* Sarolta k. a. »Asszony szeretnék lenni« c. magánjelenetet adta elő a tőle már megszokott eredetiséggel és nagy hatással. A pattogós magyar népdalok következtek most, melyet oly szívesen hallgat a közönség, főképp mikor *Csiszár* József adja elő. Zongorán *Krizsán* Ferencné urnő kísérte ép oly kedvességgel és szabatosággal. *Csiszár* énekszámairól elég volna annyit mondani és a szigetváriaknak nem is kellene több kritika, mint hogy *Csiszár* József énekelt, mely pótol minden főbb dicsőretet. Végül *Maar* »Sonatá«-ját adták elő *Kricsán* Ferencné urnő zongorán és *Reiter* M. József ur hegedűn, mely a közönséget óriási tapsviharra és élénk éljenzésre sarkalta és ez az utolsó pont igazán méltó befejezése volt ezen minden ízében sikerült műsornak. Majd a cigányra jutott a sor, ő vette most át a szerepet és huzta a vig nótákat, huzta a talpalá válót kivilágos kiviradtig. Mindkét négyest 30—30 pár táncolta.

— (**Kátránytűz.**) 23-án délután fél-négy óra tájban *Joó* Kálmánnak indóház-utca 13. szám alatti házában tűz ütött ki. A tűz úgy keletkezett, hogy az udvar hátsó részén levő konyhában kátrányt forraltak s az a bográcsból valahogy kiömlővén, szétfutott a földön, fel a falra és az épület faalkotmányát lángbaboritással fenyegette. Szerencsére nem vízzel mentek neki, hanem homokot szórtak rá s így sikerült ártalmatlanná tenni, mielőtt nagyobb kárt okozhatott volna. Az óriási füstöt a toronyőr is észrevette; tüzet jelzett s a tűzoltók ki is vonultak, de már munkájuk nem akadt.

— (**Államtitkár Pécssett.**) *Gromon* Dezső valóságos b. t. tanácsos, honvédelmi államtitkár, 25-én reggel a nyolc óra 13 perckor jövő vonattal Budapestről Pécsre érkezett. Az államtitkár a honvédhadapródiskola építkezésének megtekintése céljából jött Pécsre, hová már a tegnap esti gyorsvonattal megérkeztek *Lahner* Viktor altábornagy, továbbá *Jiraszek* építkezési megbízott, *Alpár* Ignác műépítész és *Neuschloss* Ödön, építkezési vállalkozó. Ugy ők, mint a honvédelmi államtitkár az »Arany hajó«-ba szálltak s ma felülvizsgálván a hadapródiskola építkezését, az éjjeli vonattal utaznak vissza Budapestre. Az államtitkárnak, mint a honvédelmi miniszter helyettesének, tiszteletére különben déltájban a városháza tornyára kitűzték a háromszinű zászlót és a város lobogóját, ezzel jelezve itt tartózkodását. Közöljük ezt azért, mert a város polgárságát mód nélkül való ünnepi han-

gulat fogta el a felzászlózott városházi torony láttára, de senki sem tudta megmondani nekik, hogy miért is örüljenek hát voltaképpen. Nos hát tudják meg, hogy a torony alatti bölcsesség az államtitkári látogatás véghetetlen nagy szerencsésjéjétől hibbant meg egészen a zászlódisz öltéséig. — Polgárok, világítsátok ki ablakaitokat a titeket képviselő hatóság önérzetének ily hatalmas megnyilatkozása alkalmából!

— (**Bizottsági tagválasztás.**) A Várady Ferenc lemondásával a III. választókerületben megüresedett városi bizottsági tagsági helyre, mint már megirtuk, f. évi december 5-én lesz a választás, amely, mint előre látható, ez alkalommal kivételképpen *egyhangu* lesz, amennyiben a mértékadó körök egyhangulag *Krausze* Ignác kereskedőt jelölték. Ez alkalomból csak gratulálhatunk a jelölésért, a mennyiben *Krausze* urat olyan férfiúnak tartjuk, aki megérdemli a polgárság osztatlan bizalmát; s részünkről jelöltségét annyival szívesebben támogatjuk, amennyiben független gondolkozású polgárnak ismerjük, aki bizonyára emberül be fogja tölteni helyét.

— (**Felfüggesztett községi pénztáros.**) Várkony községben a pécsváradi járás főszolgabírája által megtartott hivatalvizsgálat alkalmával a községi pénztárban — mint Pécsváradról írja levelezőnk — 291 frt 69 krajcár hiány találtatott. *Kovács* István pénztáros ez összeget nem volt képes elszámolni s így állásától a főbíró azonnal felfüggesztette. A vizsgálat alkalmával aztán kiderült, hogy a jelzett összeget az adófizetőktől a pénztáros beszédte, adókönyvecskéikben nyugtatta is a befizetést, de az adópénztári naplóba nem vezette be, hanem csak egy saját maga készítette külön naplóba jegyezte fel. *Kovács* ingatlanaira a biztosítási végrehajtás azonnal elrendeltetett, a pénztár további kezelésével pedig *Kiss* Sándor községi bírót bízta meg a főszolgabíró.

— (**Hivatalvizsgálat.**) Folyó hó 23-án *Zsolnay* György főügyész helyettes Dárdára érkezett volt, hogy a kir. járásbírósi fogházát, illetve annak alkalmas voltát megvizsgálja. Megvizsgálván továbbá a vizsgáló bíró lajtsromát és a törzskönyvet, azt találta, hogy ezek a legpontosabban vezetettek, úgy a büntetés pénzek szabály szerint iratnak elő és hajtának be. Ez alkalommal különös elismerését fejezte ki *Klumecky* Antal járásbírósi kiadónak.

— (**Egy fiatal leány hirtelen halála.**) Kaposvárott hirtelen halállal mult ki egy fiatal, tizenkilencéves szép leány, *Haberfeld* Regina. A fiatal leánynak semmi baja sem volt s épen sétára készült délután, mikor egyszerre egyetlen jajszó nélkül összerogyott. Hozzá tartozói rémülve siettek segítségére, de már késő volt. A leány hideg testtel feküdt a szoba padlóján s meghalt, mielőtt egyetlen szót szólhatott volna. Halálát — mint az orvosi vizsgálat megállapította — agyszélhűdés okozta. Temetése tegnap történt meg óriási részvét mellett.

— (**Kirabolt községi bíró.**) Vakmerően végrehajtott rablás híre érkezett hozzánk a siklósi járásban levő *Kémes* községből. *Szűcs* János, ottani bírónak, lakásába hatoltak be a tettesek s ott egyik szobában, hol a köz-

ség tulajdonát képező pénzesszekrény állt, a szekrényt feltörték s abból 11 darab 10 frtot, 29 darab ezüst egyforintost és 2 frtot kitevő aprópénzt, összesen 141 forintot a község kárára elloptak, valamint a bíró nevére szóló négy darab váltót is. A rablók mindent a legnagyobb csendben végeztek; ki sem vette őket észre s mikor a kárt megtudta a bíró, a tettesek már messze jártak.

— (**Kutbafult leány.**) 23-án délután halálosvégi baleset történt Nagykozáron. *Vranesits* Marko ottani lakosnak tizennégyéves leánya az udvarukban fevő kutnál vizet akart meríteni, amikor megcsuszott és a kutba esett. Jajkiáltását senki sem hallotta s csak később keresték s mikor a kutat is megnézték hogy nem esett-e bele, ott találták a vízben megfuladva. A halálosvégi balesetet bejelentették a pécsi szolgabíróságnak, honnan ma a járásorvos kiment a helyszínére, hogy az orvosrendőri vizsgálatot megtartsa.

— (**Lefőzték a fumei cápát.**) Szegény fumei cápa szégyeld el magadat. És te is tengeri óriás kigyó, pácoltasd magad spirituszba, vagy ha jobban tetszik ecetbe, itt már ezeknek utána aligha tudtok szenzációt gerjeszteni még a legkérgesebb ugorka szezonban is. . . A kacsák, igénytelen, hápogó vadkacsák lefőztek mindnyájukat, a drótostótokat bocskorostul befalatozgató téli éhfarkasokkal együtt. Mert mit ir egyik vidéki laptársunk? Hogy a minap éjjel odatagyott a tó tükréhez egy egész sereg vadkacsa. A jámbor szárnyasok, mintegy ötvenen voltak s mire észrevették a veszedelmet, a szokatlan erős fagy nem eresztette el szárnyaikat. Oh fumei cápa, tengeri óriás kigyó, téli éhfarkas most már menjetek mind a poros muzeumba, mert az »odafagyott kacsák« — *Münchhausen* báró az irigységtől megfordul sirjában — egy új csodaként merültek fel a hirlapi kacsázás végtelen tintatengerében.

— (**Ingyen baromvásár.**) Egy kis vásárt egészen megtöltenének azok az ismeretlen tettesek, a kik a falvakban az elmúlt pár napján ennek a hétnek lopást követtek el. Így *Walter* Ádám monostori lakostól egy bárányt és két ludat loptak el; s ugyanott *Juhász* János udvarából két bárányt hajtottak el. *Póc* Kristóftól Siklóson két malacot; *Kaufmann* Józseftől ugyanott három birkát loptak s mindebből azonban nem egyhamar rendeznek vásárt s legfőlebb ha kéz alatt adják el jó pénzért az ingyen jött jószágokat, hogy valahogy a nyomukra ne jöjjenek. Eddig még nincsenek meg se az elloptott állatok, se a tettesek.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztettek Pécs szab. kir. város 1897. évi november hó 27. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermázsánként számítottak.

Buza uj 11.50—11.70; kétszeres uj 9.---9.20
rozs uj 8.20—8.40; árpa őszi ---; tavaszi ---; uj 6.40—6.60; zab tavaszi 5.50—5.70; búkőny ---; kukorica uj 4.60—4.80; kukorica ó ---.---. széna 1.20—1.50; szalma 1.---1.20

Kinálat: erős, mintegy 600 gabona-kocsi volt a piacon.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

még ügynöke sem volt a kiházasítási egy-letnek.

— **(Rázuhanat a cégtábla.)** Vasárnap délután a nagy szélviharban véletlen szerencsétlenség történt. A Széchenyi-téren egy ottani üzlet előtt vasszögeken kilógó cégtáblát a szél leszakította s az egy épen arra haladó asszony lábára esett, úgy, hogy azt eldöntötte. Az asszony, akit Günsberger Jakabnének hívnak s a Deák utca 17. szám alatt lakik, jajgatva esett össze s úgy szállították lakására, hol most ápolás alatt van.

— **(Bűnbánó tolvaj.)** 21-én egy fiatal falusi suhanc egy órásboltban egy órát kinált megvételre. Az órás előtt gyanusnak tűnően fel a gyerek, kérdőre vonta, majd — mikor az zavarba jött — átadta a rendőrségnek. Ott aztán bűnbánólag bevallotta, hogy lopta az órát. A neve Beer Ferenc, tizenhatéves, berkesdi lakos s 21-én Berkesdről Pécsre jöven, a pécsváradi-országuton betért Kallóci Mórhoz s ott az istállóba belopózván, a szög-ről leakasztotta annak ott lógó zsebóráját s ellopta. Itt Pécssett el akarta adni, de rajta vesztvén, bűnbánólag bevallott mindent.

— **(Ismeretlen hulla.)** A paksi főbiró közhírré teszi, hogy Paks község határában a Duna folyam egy 45 év körüli ismeretlen férfi hullát dobott ki. A hulla leírása: közép termet, erős testalkat. Ruházata fekete zsinóros, fekete posztó mellény, alatta szürke, belés nélküli ujjas, jelzés nélküli csont gombokkal ellátott gyolcsing. A mellény belső zsebében egy dohányzacskó. Szürke nadrág, szíjjal a háton megerősítve, a nadrág zsebében egy bőrszerszény, benne egy tenyérnyi papírszelet, ráírva »Bocskor István 17/IX. 1 frt.« Az erszényben azonkívül volt 4 pléh darab, valamennyi K. M. jelzéssel, két 20 filléres s hét krajcár. Jelzés nélküli gyolcs alsó nadrág, lábain pedig csizma térdig érő szárral.

— **(A Duna hajjai között.)** A »Magyar Tenger- és Folyamhajózási Társaság« mohácsi ügynökségének három alkalmazottja, névszerint Kis Sándor kormányos és Leonidas s Kovács vitorlások Duna-Szekescsön — hol az ügynökség utasítására a kikötő hidnál dolguk volt — szerszámmal ladikba ültek, hogy visszatérjenek Mohácsra. Jóval Duna-Szekescső alatt szemközt jött velük a »Lukács Béla« nevű gőzös, mely bár meglapított a menetét, de hullámai mégis fölborították a ladikot. Mind a három ember beleesett a vízbe és egy negyed óránál tovább küzdöttek a habokkal, mignem Ruppert Péter és fia kimentette őket. De annyira meghültek, hogy most súlyosan betegek.

— **(Tűz a dombovári állomáson.)** Dombovárról írja levelezőnk, hogy az új dombovári vasúti állomáson kigyuladt vasárnap délben az állomási épület és csak a vasúti személyzet ügyességének köszönhető, hogy komoly veszedelem nem volt. Ugyanis *Kecskés* Lajos nevű vasúti alkalmazott lakásában — állítólag a kéményből kijött tűz meggyújtotta a padlásgerendát, melytől aztán a tetőzet is tüzet fogott. A tetőzetből kitódult füstrel figyelmesek lettek a vasúti alkalmazottak és hamar oltáshoz fogtak és annyira sikerült lokalizálniok a tüzet, hogy mire a Dombovárról lélekszakadva kivonuló tűzoltók oda értek, már ugyszólván semmi dolguk sem akadt. A kár jelentékeny ugyan, de mivel biztosítva volt, az állam nem veszít.

— **(Hitelezők elől a halálba.)** Berkesden *Szabó* József, községi előljáró, borzasztó módon vetett véget életének. Agyonlötötte magát, még pedig úgy, hogy a pisztoly csövét a fogai közé fogta s a golyó a szó szoros értelmében szétroncsolta egész fejét. Az öngyilkos hitelezői elől menekült a halálba. Már régóta anyagi zavarokkal küzdött s a napokban összes vagyonát lefoglalták hitelezői. Ez keserítette el annyira, hogy megvált az élettől.

— **(A Országos Orvos-Szövetség.)** Az orvosok úgy a saját érdekeik meg-

óvására, mint a közegészségi és a szenvedő emberiségnek tett szolgálataikban rendszeres és egyöntetű eljárás biztosítására, továbbá az orvosi tisztesség megvédésére már hosszabb idő óta óhajtottak valamely országos egyesületet alkotni. A felmerült tervezetek közül a millenniumi kongresszus az Országos Orvos-Szövetség eszméjét fogadta el jelentékeny szótöbbséggel; ezen szövetség a belügyminiszterium jóváhagyta alapszabályokkal f. hó 7-én megalakult s megválasztotta elnökségét és igazgató-tanácsát, amelyben 10 fővárosi és 20 vidéki orvos foglal helyet. Ezen Országos Orvos-Szövetség tulajdonképpen csak az összekötő kapcsa lesz az ezután, lehetőleg mindenütt megalakítandó Fiókszövetségeknek, a melyek az egyes megyék, továbbá nagyobb városokban fogják magukba gyűjteni az önként jelentkező orvosokat. Így tulajdonképpen csakis az egyes Fiókszövetségekbe léphetnek be a tagok, a kik azonban e belépésük által már az Országos Orvos-Szövetség tagjai is. Az igazgatótanács állandó összeköttetést fog fentartani az egyes Fiókszövetkezetek közt s a felmerülő indítványok, tervezetek közlésével alkalmat fog adni a függő kérdések lehetőleg általános megvitatására. Ezen célra szolgál továbbá az évenként előre meghatározandó helyen tartandó általános kongresszus, amelyen az összes Fiókszövetségek tagjainak alkalma nyílik közös tárgyalásra, sőt tervben van ezen feladatra szolgáló folyóirat alapítása is, a mely még nagyobb mértékben létesítheti az ügy érdekében kívánatos közös közreműködést. Az igazgató tanács legelső sorban a segélyező- és nyugalomdíj alapját óhajtja megvetni s ezen célra valóban kívánatos az orvosok minél nagyobb számban való csoportosulása, hiszen itt oly közös és fontos érdekről van szó, a mely elől bármilyen okból kitérni ép oly hiányára vallana a kollegiális érületnek, mint az egyéni saját jól felfogott érdek. E mellett az orvosok erkölcsi és anyagi helyzetének javítására célzó indítványok fognak tárgyalásra kerülni s valóban e két tényező szorosan összefügg: az orvosok anyagi helyzetének javítása szakképzettségük emelését jelenti s ennek a nagyközönség is hasznát fogja látni. A Fiókszövetségek legközelebb fognak megalakulni. A szövetség főtitkára *Jendrassik* dr. Budapesten, Szentkirályi-utca 40. szám alatt lakik.

— **(A szerelem örültje.)** A múlt téli szezonban sokak előtt feltűnt egy kiborotvált állu, barna fiatal ember, a ki minden szinelőadáson, a melyben Thurzó Ilona föllépett, pontosan jelen volt az előre megváltott zsöllyéjében. Ez a fiatal ember nevezett színésznőnek a vőlegénye, *Kosztinek* Gyula államvasúti hivatalnok volt, s egyenesen Budapestről szokott lerándulni, valahányszor menyasszonya debüttirozott. Lassankint ismerte minden színházi habitué és kritikus és szinte megszokta jelenlétét a nézőtérén. Thurzó Ilona, mint tudjuk, október 1-je óta Győrött szerepel Dobó társulatánál. Vőlegénye tehát oda rándulgatott le, valahányszor Thurzó föllépett a világot jelentő deszkákon. Minthogy csak szegény 800 frtos hivatalnok volt, a házasság bekövetkezésétől mindig előre rettegett s rögeszméjévé vált, hogy ő gazdag lesz, nagyon gazdag, amikor a feleségévé teheti az ő Ilonáját. Történt, hogy nemrégiben csakugyan örökölt 800 frtot, amidőn Győrött temett, el-

híresztelte mindenfelé, hogy nagy vagyonhoz jutott, a szállodában pazarul kezdett költekezni, egy-egy 70 frtos vacsora nem volt ritkaság, úgy hogy egyszer csak bekövetkezett, hogy a csekély pénze eluszott, a szállodai számláját nem tudván kiegyenlíteni, nagy botrányt provokált a pincérekkel, akik neki, a milliomosnak, nem mernek hitelezni. A rendőrség avatkozván a dologba, a dühöngő embert beszállították a győri kórházba, a hol csakhamar konstalták, hogy a jobb sorsra érdemes fiatal ember megőrült. Mintegy két hónapig kezelték a kórházban a világra nézve teljesen meghalt fiatal embert, míg végre kedden csakugyan meghalt. A kórház igazgatósága táviratilag értesítette a gyászos esetről az államvasutak igazgatóságát, s a szerelmében megőrült *Kosztinek* Gyulát 25-én temették el Győrött kartársai nagyszámu részvétele mellett. *Kosztinek* debreceni születésű, s halálát menyasszonyán kívül egyetlen nővére gyászolja.

— **(Katalin-napi vásár.)** 23-án ért véget a Katalin-napi országos vásár, és így konstatalható, hogy általában véve kielégítő volt, ámbár a ruházati cikkek elárúsítói panaszkodnak, hogy még nem lévén elég hideg az időjárás, kevesebbet adtak el, mint ha nagy hideg lett volna. Legnagyobb volt a forgalom szarvasmarhákban, a miből csak a tegnapi nap folyamán 950 átirás történt, aminő egy vásáron régóta nem esett meg. Vásáros nép különben nagyon sok volt, csak hogy a kereslet nem volt olyan nagy, mint a kínálat.

— **(A forgalom akadály.)** Hétfőn, a vásári nagy forgalom dacára is, a siklósi-utcai vasúti átjárónál — mint azt az ügyeletes rendőr ma reggel jelentette a kapitányságnak — este 7 órától 9 óráig le volt bocsájtva a vasúti sorompó s a kocsiknak egész tömege torlódott fel az utca végén, várva, mikor lesz szabad az út. A rendőrkapitányság ugyan hivatalból át fog irni a pécsi forgalmi főnökségnek, hogy intézkedjék, miszerint legalább vásáros időben ne legyen ily órákig tartó akadály a nagy forgalom előtt, de mi külön is felhívjuk a főnökség figyelmét e tarthatatlan állapotra, mert az a közönség érdeke ellen van, hogy a vasúti átjáró előtt órákig veszítse az idejét, csak azért, mert a vasúti örnek úgy tetszik, hogy — bár jó negyedórai időközökben jár arra akkor egy-egy kapcsoló szakasz — lebocsájtva tartsa órákon át a sorompót, míg a pályatest is éjszakai álmára nem tér?!

— **(A „Szombatosok asztaltársasága“)** Szigetvárott szombaton este tartotta meg táncal egybekötött hangversenyét, melylyel fényes tanujelét adta, hogy napról napra szilárdabb és szilárdabb lesz, életképessége folyton nő és ennél fogva a kezdetben egy kevés érdeklődés e fiatal és nemes célu egyesület iránt mindinkább erősödik és növekedik. A »Korona« szálloda fényesre kivilágított termeiben igazán szép számu és mondhatni intelligens publikum foglalta el a helyeket és várták a művészileg összeállított műsor kezdetét, mely sok élvezetet, oly sok élvezetet ígért a jelenlevőknek. Nyolc óra után főtisztelendő *Nagy* Béla és *Oesterreicher* Adolf léptek nagy éljenzések között az emelvényre, A »Havasi kürtöt« mutatták be oly szabatos előadásban, oly mély érzéssel,

hogy a hatás, melyet előidézett, óriási volt. Majd *Rechnitzer* Sarolta k. a. és *Gyuka* Emil gyönyörködtették megható és ügyes előadásokkal a publikumot. »Hipnotizmus« kettős jelenetet adtak elő, mely egészen lebilincselte a hallgatóság figyelmét. Ép ily nagy hatást ért el *Wlasics* Irma k. a. és *Kozáry* Ede, cimbalmon és hegedűn előadott »Zene gyöngyök« által. Majd a »Magyar Ábránd« *Ridley* Kohnétól került sorra, *Krizsán* Ferencné urnő zongorán, *Reiter* M. József hegedűn és *Nagy Béla* fuvolán való összhangzatos fülbemászó előadásában. Ezután *Hoffmann* Rózsa k. a. lépett a pódiumra, zajos tapsvihar és éljenzések között, »Férjhez menjek« című magánjelenetet adta elő eredetien, művésziiesen, igazán gyönyörködtetően. Ezután *Rechnitzer* Sarolta k. a. »Asszony szeretnék lenni« c. magánjelenetet adta elő a tőle már megszokott eredetiséggel és nagy hatással. A pattogós magyar népdalok következtek most, melyet oly szívesen hallgat a közönség, főképp mikor *Csiszár* József adja elő. Zongorán *Krizsán* Ferencné urnő kísérte ép oly kedvességgel és szabatossággal. *Csiszár* énekszámairól elég volna annyit mondani és a szigetváriaknak nem is kellene több kritika, mint hogy *Csiszár* József énekelt, mely pótol minden főbb dicséretet. Végül *Maar* »Sonatá«-ját adták elő *Kricsán* Ferencné urnő zongorán és *Reiter* M. József ur hegedűn, mely a közönséget óriási tapsviharra és élénk éljenzésre sarkalta és ez az utolsó pont igazán méltó befejezése volt ezen minden ízében sikerült műsornak. Majd a cigányra jutott a sor, ő vette most át a szerepet és huzta a vig nótákat, huzta a talpalá válót kivilágos kiviradtig. Mindkét négyest 30—30 pár táncolta.

— (**Kátránytűz.**) 23-án délután fél-négy óra tájban *Joó* Kálmánnak indóház-utca 13. szám alatti házában tűz ütött ki. A tűz úgy keletkezett, hogy az udvar hátsó részén levő konyhában kátrányt forraltak s az a bográcsból valahogy kiömölvén, szétfutott a földön, fel a falra és az épület faalkotmányát lángbaboritással fenyegette. Szerencsére nem vízzel mentek neki, hanem homokot szórtak rá s így sikerült ártalmatlanná tenni, mielőtt nagyobb kárt okozhatott volna. Az óriási füstöt a toronyőr is észrevette; tüzet jelzett s a tűzoltók ki is vonultak, de már munkájuk nem akadt.

— (**Államtitkár Pécssett.**) *Gromon* Dezső valóságos b. t. tanácsos, honvédelmi államtitkár, 25-én reggel a nyolc óra 13 perckor jövő vonattal Budapestről Pécsre érkezett. Az államtitkár a honvédhadapródiskola építkezésének megtekintése céljából jött Pécsre, hová már a tegnapi est gyorsvonattal megérkeztek *Lahner* Viktor altábornagy, továbbá *Jiraszek* építkezési megbízott, *Alpár* Ignác műépítész és *Neuschloss* Ödön, építkezési vállalkozó. Ugy ők, mint a honvédelmi államtitkár az »Arany hajó«-ba szálltak s ma felülvizsgálván a hadapródiskola építkezését, az éjjeli vonattal utaznak vissza Budapestre. Az államtitkárnak, mint a honvédelmi miniszter helyettesének, tiszteletére különben déltájban a városháza tornyára kitűzték a háromszinű zászlót és a város lobogóját, ezzel jelezve itt tartózkodását. Közöljük ezt azért, mert a város polgárságát mód nélkül való ünnepi han-

gulat fogta el a felzászlózott városházi torony láttára, de senki sem tudta megmondani nekik, hogy miért is örüljenek hát voltaképpen. Nos hát tudják meg, hogy a torony alatti bölcsesség az államtitkári látogatás véghetetlen nagy szerencsésjéjétől hibbant meg egészen a zászlódisz öltéséig. — Polgárok, világsítók ki ablakaitokat a titeket képviselő hatóság önérzetének ily hatalmas megnyilatkozása alkalmából!

— (**Bizottsági tagválasztás.**) A Várady Ferenc lemondásával a III. választókerületben megüresedett városi bizottsági tagsági helyre, mint már megirtuk, f. évi december 5-én lesz a választás, amely, mint előre látható, ez alkalommal kivételképpen *egyhangu* lesz, amennyiben a mértékadó körök egyhangulag *Krausze* Ignác kereskedőt jelölték. Ez alkalomból csak gratulálhatunk a jelölésért, a mennyiben *Krausze* urat olyan férfunak tartjuk, aki megérdemli a polgárság osztatlan bizalmát; s részünkről jelöltségét annyival szívesebben támogatjuk, amennyiben független gondolkozású polgárnak ismerjük, aki bizonyára emberül be fogja tölteni helyét.

— (**Felfüggesztett községi pénztáros.**) Várkony községben a pécsváradai járás főszolgabírája által megtartott hivatalvizsgálat alkalmával a községi pénztárban — mint Pécsváradról írja levelezőnk — 291 frt 69 krajcár hiány találtatott. *Kovács* István pénztáros ez összeget nem volt képes elszámolni s így állásától a főbíró azonnal felfüggesztette. A vizsgálat alkalmával aztán kiderült, hogy a jelzett összeget az adófizetőktől a pénztáros beszédte, adókönyvecskéikben nyugtatta is a befizetést, de az adópénztári naplóba nem vezette be, hanem csak egy saját maga készítette külön naplóba jegyezte fel. *Kovács* ingatlanaira a biztosítási végrehajtás azonnal elrendeltetett, a pénztár további kezelésével pedig *Kiss* Sándor községi bírót bízta meg a főszolgabíró.

— (**Hivatalvizsgálat.**) Folyó hó 23-án *Zsolnay* György főügyész helyettes Dárdára érkezett volt, hogy a kir. járásbírósi fogházát, illetve annak alkalmas voltát megvizsgálja. Megvizsgálván továbbá a vizsgáló bíró lajtsromát és a törzskönyvet, azt találta, hogy ezek a legpontosabban vezetettek, úgy a büntetés pénzek szabály szerint iratnak elő és hajtának be. Ez alkalommal különös elismerését fejezte ki *Klumecky* Antal járásbírósi kiadónak.

— (**Egy fiatal leány hirtelen halála.**) Kaposvárott hirtelen halállal mult ki egy fiatal, tizenkilencéves szép leány, *Haberfeld* Regina. A fiatal leánynak semmi baja sem volt s épen sétára készült délután, mikor egyszerre egyetlen jajszó nélkül összerogyott. Hozzátartozói rémülve siettek segítségére, de már késő volt. A leány hideg testtel feküdt a szoba padlóján s meghalt, mielőtt egyetlen szót szólhatott volna. Halálát — mint az orvosi vizsgálat megállapította — agyszélhűdés okozta. Temetése tegnap történt meg óriási részvét mellett.

— (**Kirabolt községi bíró.**) Vakmerően végrehajtott rablás híre érkezett hozzánk a siklósi járásban levő *Kémes* községből. *Szűcs* János, ottani bírónak, lakásába hatoltak be a tettesek s ott egyik szobában, hol a köz-

ség tulajdonát képező pénzesszekrény állt, a szekrényt feltörték s abból 11 darab 10 frtot, 29 darab ezüst egyforintost és 2 frtot kitevő aprópénzt, összesen 141 forintot a község kárára elloptak, valamint a bíró nevére szóló négy darab váltót is. A rablók mindent a legnagyobb csendben végeztek; ki sem vette őket észre s mikor a kárt megtudta a bíró, a tettesek már messze jártak.

— (**Kutbafult leány.**) 23-án délután halálosvégi baleset történt Nagykozáron. *Vranesits* Marko ottani lakosnak tizennégyéves leánya az udvarukban fevő kutnál vizet akart meríteni, amikor megcsuszott és a kutba esett. Jajkiáltását senki sem hallotta s csak később keresték s mikor a kutat is megnézték hogy nem esett-e bele, ott találták a vízben megfuladva. A halálosvégi balesetet bejelentették a pécsi szolgabíróságnak, honnan ma a járásorvos kiment a helyszínére, hogy az orvosrendőri vizsgálatot megtartsa.

— (**Lefőzték a fumei cápát.**) Szegény fumei cápa szégyeld el magadat. És te is tengeri óriás kigyó, pácoltasd magad spirituszba, vagy ha jobban tetszik ecetbe, itt már ezeknek utána aligha tudtok szenzációt gerjeszteni még a legkérgesebb ugorka szezonban is . . . A kacsák, igénytelen, hápogó vadkacsák lefőztek mindnyájukat, a drótostótokat bocskorostul befalatozgató téli éhfarkasokkal együtt. Mert mit ír egyik vidéki laptársunk? Hogy a minap éjjel odatafagyott a tó tükréhez egy egész sereg vadkacsa. A jámbor szárnyasok, mintegy ötvenen voltak s mire észrevették a veszedelmet, a szokatlan erős fagy nem eresztette el szárnyaikat. Oh fumei cápa, tengeri óriás kigyó, téli éhfarkas most már menjetek mind a poros muzeumba, mert az »odafagyott kacsák« — *Münchhausen* báró az irigységtől megfordul sirjában — egy új csodaként merültek fel a hírlapi kacszás végtelen tintatengerében.

— (**Ingyen baromvásár.**) Egy kis vásárt egészen megtöltenének azok az ismeretlen tettesek, a kik a falvakban az elmúlt pár napján ennek a hétnek lopást követtek el. Így *Walter* Ádám monostori lakostól egy bárányt és két ludat loptak el; s ugyanott *Juhász* János udvarából két bárányt hajtottak el. *Póc* Kristóftól *Siklóson* két malacot; *Kaufmann* Józseftől ugyanott három birkát loptak s mindebből azonban nem egyhamar rendeznek vásárt s legfőlebb ha kéz alatt adják el jó pénzért az ingyen jött jószágokat, hogy valahogy a nyomukra ne jöjjenek. Eddig még nincsenek meg se az elloptott állatok, se a tettesek.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztettek Pécs szab. kir. város 1897. évi november hó 27. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermázsánként számíttatnak.

Buza uj 11.50—11.70; kétszeres uj 9.---9.20
rozs uj 8.20—8.40; árpa őszi ---; tavaszi ---; uj 6.40—6.60; zab tavaszi 5.50—5.70; búk-köny ---; kukorica uj 4.60—4.80; kukorica ó ---.---. széna 1.20—1.50; szalma 1.---1.20

Kinálat: erős, mintegy 600 gabona-kocsi volt a piacon.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő
berendezést

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok,
körlevelek, számlák, falragaszok,
meghívók, tánczrendek,
hivatalos és gazdasági
táblázatok, részvények,
alapszabályok,
névjegyek stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve

papirmetsző,
sodronyfűző,
perforirozó,
számozó,
aranyozó

stb. géppel, melyek segélyével
a legegyszerűbbtől a legdiszesebb
munkáig minden elkészíthető.

TAIZS JÓZSEF, PÉCS

Megye- és Mária-utca sarkán.

Nyomtatvány-raktárából

körjegyzői,

papi és ügyvédi nyomtatványok

jó papíron olcsó árért kaphatók.

PAPIRKERESKEDÉSÉBEN

különféle levélpapírok,

(Röntgen-féle sugaraknak ellenálló,

kerékpár-jelvényes stb.)

kaphatók.

Kuhn-féle író-tollak

nagy választékban.

Vidéki megrendelések
gyorsan és pontosan
eszközöltetnek.